

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

5. Velikonočna nedelja

15.5.2022

Leto XX., 19 (1069)

Otroci, le malo časa
bom še z вами.

Novo zapoved vam dam,
da se ljúbite med seboj!
Kakor sem vas jaz ljubil,
tako se tudi vi ljúbíte med seboj!

Po tem bodo vsi spoznali,
da ste moji učenci,
če boste med seboj
imeli ljubezen.«

(Jn 13,27–30)

LJUBITE SE MED SEBOJ

V tem velikonočnem času Božja beseda nadaljuje z nakazovanjem stilov življenja, skladnih s tem, da smo skupnost Vstalega. Med njimi današnji evangelij predstavlja to, kar je Jezus izročil: zapoved ljubezni.

Preseneča najprej okvir, v katerega Jezus postavi svojo novo zapoved: pri zadnji večerji potem, ko Juda odide. On se je namreč že odločil, da ne bo ljubil, ampak bo raje izsiljeval, izdajal in prodajal za denar. Verjetno sta za vsakogar od nas samo ti dve izbiri – ali želim zares ljubiti, čeprav z mnogimi padci, tudi zatajitvami (kot Peter), ali pa grem na Judovo pot ...

Kaj pomeni živeti zapoved ljubezni?

To najprej pomeni ostati v Jezusovi ljubezni. Prebivati v toku Božje ljubezni in se tam ustaliti je pogoj, da ne bo naša ljubezen med potjo izgubila svoje gorečnosti in drznosti. Tudi mi, kakor Jezus, in v njem moramo s hvaležnostjo sprejeti ljubezen, ki

prihaja od Očeta in ostati v tej ljubezni ter gledati na to, da se ne ločimo od nje s svojo sebičnostjo in z grehom. To je zelo naporen program, a ni nemogoč.

Predvsem pa je potrebno imeti v zavesti, da Kristusova ljubezen ni neko površno čustvo, ne, ampak temeljna drža srca, ki se kaže v takšnem življenju, kot ga on hoče. Jezus namreč zatrjuje: »Če se boste držali mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem se tudi jaz držal zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni.« Ljubezen se udejanja v vsakodnevem življenju po držah in dejanjih, če ne, je le ne kaj varljivega. So le besede, besede, besede... To ni ljubezen, ljubezen je konkretna. Jezus od nas zahteva, da spolnjujemo njegove zapovedi, ki so povzete v misli: »Da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil.«

Po: E. Mozetič

Res, spoznal sem, da je Gospod velik, naš Gospod je pred vsemi bogovi.
Vse, kar ugaja Gospodu, naredi v nebesih in na zemlji,
v morjih in vseh globinah.

(Ps 135,5–6)

Svete maše:

5. VELIKONOČNA NEDELJA 15.5. Sv. Izidor, kmet	Zagorje Zagorje Trnje	10,30 Za vse župljane obeh župnij 15h Šmarnice 15,30 SLOVESNOST SV. BIRME: V čast Svetemu Duhu za birmance (birmovalec) V čast Sv. Duhu za birmance, dar. katehistinja (župnik)
Ponedeljek 16.5. Sv. Janez Nepomuk, m.	Palčje	17h +Janez in Karolina Kovačič, Palčje 48, obletna
Torek 17.5. Sv. Jošt, puščavnik	Klenik	19h +Stanislav Polh, Klenik 37, dar. Zrimšek, Krka
Sreda 18.5. Sv. Janez I. pp, muč.	Zagorje	7h +i Lenarčič, Parje 16
Četrtek 19.5. Sv. Krispin, redovnik	Juršče Zagorje	17,30 +Karolina in Jože Česnik in +Valenčič, Trst, d. Knež. 19h Molitvena ura za duhovne poklice
Petek 20.5. Sv. Bernardin Sienski	Zagorje	19h +Anica Česnik, Zagorje 8, obletna +Marija Čič, Senožče, dar. Zagorje 127, obletna
Sobota 21.5. Sv. Timotej, diakon, m.	Zagorje	18,30 Spoved 19h +Mirko Boštjančič in Viktor Barba, Zagorje 16, obl.
6. VELIKONOČNA NEDELJA 22.5. Sv. Marjeta Kasisjska	Trnje Zagorje Zagorje	8,30 Za prvoobhajance +Marjan Žele, Trnje 4, 2.obletnica 10,30 Za vse župljane obeh župnij 15h Šmarnice

- **SV. BIRMA v Trnju** bo danes **ob 15,30**. Prejelo jo bo 14 birmancev in birmank.
 - **SLOVESNOST 1. SV. OBHAJILA** bo prihodnjo nedeljo **v Trnju**. Zato bo **sv. maša** tam pol ure prej, torej **ob 8,30!** Starši s prvoobhajanci se zberejo 15 minut prej pred Mežnarijo, od koder pridejo v sprevedu v cerkev. Če bo slabo vreme, se zberejo v cerkvi.

SPOVED za prvoobhajance, njihove starše in druge sorodnike bo **v petek**, 20.5. **ob 16,30**. Spovedovala bova z g. Zdenkom iz Košane.

- **PRIPRAVA prvoobhajancev** in vaje bodo v tem tednu: jutri ob **17,30**, v torek ob **16h** in v četrtek ob **17h**.

- **ŠMARNICE v Trnju** bodo med tednom ob 19,30; **v Zagorju** ob 20h, drugod po dogovoru ali z mašo.

- **TEDNIK DRUŽINA v letu 2022 praznuje 70-letnico izhajanja**. Ob tem jubileju se uredništvo zahvaljuje za zvestobo vsem bralcem in naročnikom. Tednik Družina je že desetletja zanesljiva leča, skozi katero slovenski kristjani presojava svet in naš čas, je zvesti spremljevalec in trdna opora v nepredvidljivosti sodobnega časa. Zato se skupaj veselimo okroglega jubileja Družine!

Vabimo vas, da si na mizici za tisk vzamete zgibanko Družine in doma napišete svoj naslov, na katerega vam bodo Družino pošiljali en mesec brezplačno. Če ste že naročnik, pa nam lahko sporočite naslov tistih, ki družine še ne berejo, pa bi želeli uporabiti to možnost. S prvim izvodom tednika bodo poslali tudi zvoneče darilo – zvonček. **Naj bo Družina vsak dan z vami!**

- **OKLICI v Trnju:** Žužek Matej – Samec Andreja.

Kaj je resnična ljubezen, ki jo od nas želi Jezus?

»Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.« (Jn 13,35)

Kristjani so si izmišljali in si izmišljamo marsikaj, da bi iznašli kašno drugo osebno izkaznico.

So taki, ki hodijo k maši, taki, ki hodijo okoli z rožnim vencem v rokah, pa taki, ki se za nekaj časa umaknejo v kakšen samostan ali živijo kot puščavniki, in taki, ki organizirajo slovesne procesije, slavljenja ...

Vendar osebna izkaznica kristjanov ostaja vedno le: medsebojna ljubezen. V njej je bistvo.

Duhovniki v talarjih, redovnice v svojih oblačilih, pa križi okoli vratu, križ na suknjiču, zlati križi na prsih, črna oblačila z rdečo ali vijolično obrobo, prstani ...

Vendar pa mora resnični razpoznavni znak kristjanov ostati vedno le medsebojna ljubezen.

»Kaj pa maše, zakramenti, molitve, rožni venci ...?«

Ti so vir, iz katerega je treba črpati to ljubezen, ki ni ljubezen po meri človeka, temveč Kristusova ljubezen do nas: popolna ljubezen vse do žrtvovanja samega sebe.

»Kaj pa je potem z oblačili, pokrivali, prstani, križi na verižicah ...?«

Ta v sebi res ne nosijo nobenega bistva. Slednje, nikoli ne pozabi, se skriva v dejavni medsebojni ljubezni!

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

NESMISEL VOJNE

Na neki točki se spor prevesi v fizični obračun. Kadar pride do takšnega obračuna v narodu ali med narodi, govorimo o vojni.

Sprosti se kanonada rušilne, razdiralne moči, katere edini namen je uničevanje.

Optimizacija uničevanja.

Vojna ne prizanaša nikomur.

Vsi so možne žrtve. Mnogi so dejanske.

Vojna ne dela razlik med mladimi in stari, med spoloma, med pripadniki različnih prepričanj.

Pred puškino cevjo vlada egalitarnost.

Kruta volja, da bi vse pobili.

Vse tiste, ki ne sodijo k nam, na našo stran, v naš tabor. Iz različnosti se poraja mržnja, iz nje sovraštvo, iz sovraštva pa naklep, da se vojskujemo, čeprav so v slehernem vojnem spopadu žrtve vsi in nikoli ni zmagovalcev.

Tudi tisti, ki prevlada nad drugim, nosi od-

tlej v sebi breme, da je drugega pokončal.

Vedenje o tem ne more biti vir veselja ne zadovoljstva.

Nenehne proslave zmagovalcev in ustrezljivo zgodovinske kjerkoli po svetu to jasno dokazujejo.

Tudi v uspešni samoobrambi, čeprav bi bila etično nesporna, ni tolažbe.

Vedno smo obremenjeni z vprašanjem, zakaj smo se znašli v vrtincu nasilja.

Vojna je torej v vseh pogledih katastrofa za svet, kataklizma življenja.

Če to vemo, zakaj ni konec vojskovanja?

Zato, ker zgodovina ni dobra učiteljica.

Če pa že je, smo slabi učenci.

Pozabljamo, kar nas učijo izkušnje sveta, predvsem pa Božje zapovedi.

Če bi jih namreč upoštevali, bi se znali izviti iz primeža smrti.

Po. P. Millonig, Zasidran v veri

KAJ JE CERKEV?

Cerkev je Kristusovo kraljestvo, ki je kot predokus nebes na zemlji na skrivnosten način že navzoče in delujoče med nami.

V Svetem pismu najdemo za Cerkev več prisodob, kot so ovčja staja, kjer so ovce varne pred volkovi, Božji vinograd, v katerem je Bog zasadil svojo trto, ali Božja hiša, katere vogelni kamen je Kristus. Te in druge podobe ponazarjajo Božje ljudstvo, ki hodi za svojim pastirjem.

Cerkev je Božja družina, ki jo odrešuje Bog. On jo vodi, tolaži, prenavlja in ji odpušča. Cerkev, kljub vsem svojim pomanjkljivostim, ni plod človeške domišljije, ampak čudovito doživetje skupnosti, v kateri najdemo svoje nebeško državljanstvo.

Nekateri cerkveni očetje so Cerkev hudomušno poimenovali "sveta hotnica": sveta, ker je njena glava Kristus, hotnica pa zato, ker nikomur ne odreče gostoljubja! V Cerkvi najde svoj dom vsakdo, če se le priznava za grešnika, ki potrebuje odrešenje.

Če en del trpi, trpijo z njim vsi deli,
če je en del v časti,
se z njim veselijo vsi.

(1 Kor 12,26)

SMEH JE POL ZDRAVJA

»Zakaj stojiš tako? Dobila boš revmatizem na obeh nogah.«

21. maj HOSPICIJ

Sveti Hospicij (*franc.* Hospice) je zelo češčen v kneževini Monako, kjer je po starem izročilu živel v šestem stoletju. Nedaleč od mesta Nica kažejo star stolp pri kraju Saint-Sospis. Skozi stoletja se je ohranilo izročilo, da se je tam naselil sveti Hospicij in širil Božji blagoslov na mesto in vso okolico. Omenja ga več zgodovinarjev, o njem pripoveduje škof sv. Gregor iz Toursa, njegov sodobnik. Ime sv. Hospicija najdemo v starih cerkvenih koledarjih, njegovo češčenje pa je izpričano že iz časa po njegovi smrti. Njegov god so vedno obhajali 21. maja, na spominski dan prenosa njegovih relikvij v mestno stolnico. Sicer pa je bil sveti Hospicij 'utelešeno' gostoljubje. Rad je sprejemal vsakogar, ki je prihajal k njemu iskat duhovno pomoč. Govoril je, da smo na zemlji samo popotniki, ki se pripravljamo na nebeško gostijo. V Božjem imenu moramo drug drugemu na zemlji postreči, kajti vsakega, ki prihaja k nam, pošilja Bog v goste. Kar si pritrngamo s postom pri hrani, naj dobijo režeži in čutijo, da smo zanje dobri, saj smo si vsi bratje in sestre po Bogu, našem skupnem Očetu. Sam se je preživljal s kruhom, gozdnimi sadeži in zelišči in je bil vedno pripravljen ta borna živila deliti s svojimi obiskovalci. Imel je tudi posnemanja vreden način molitve: kadar je bil čas zanjo, se je umaknil v svoj odmaknjeni kot v stolpu in zaklenil vrata, da je bil 'v gosteh' pri svojem Bogu in se je nahranil z milostjo. Bog mu je dal tudi dar prerokovanja. Vse življenje sv. Hospicija je bilo prepričljiv dokaz, da Bog vsakogar, ki se mu prepusti, osrečuje že na zemlji.

Župnijska Oznaniła izdajata župniji Zagorje in Trnje,
odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si